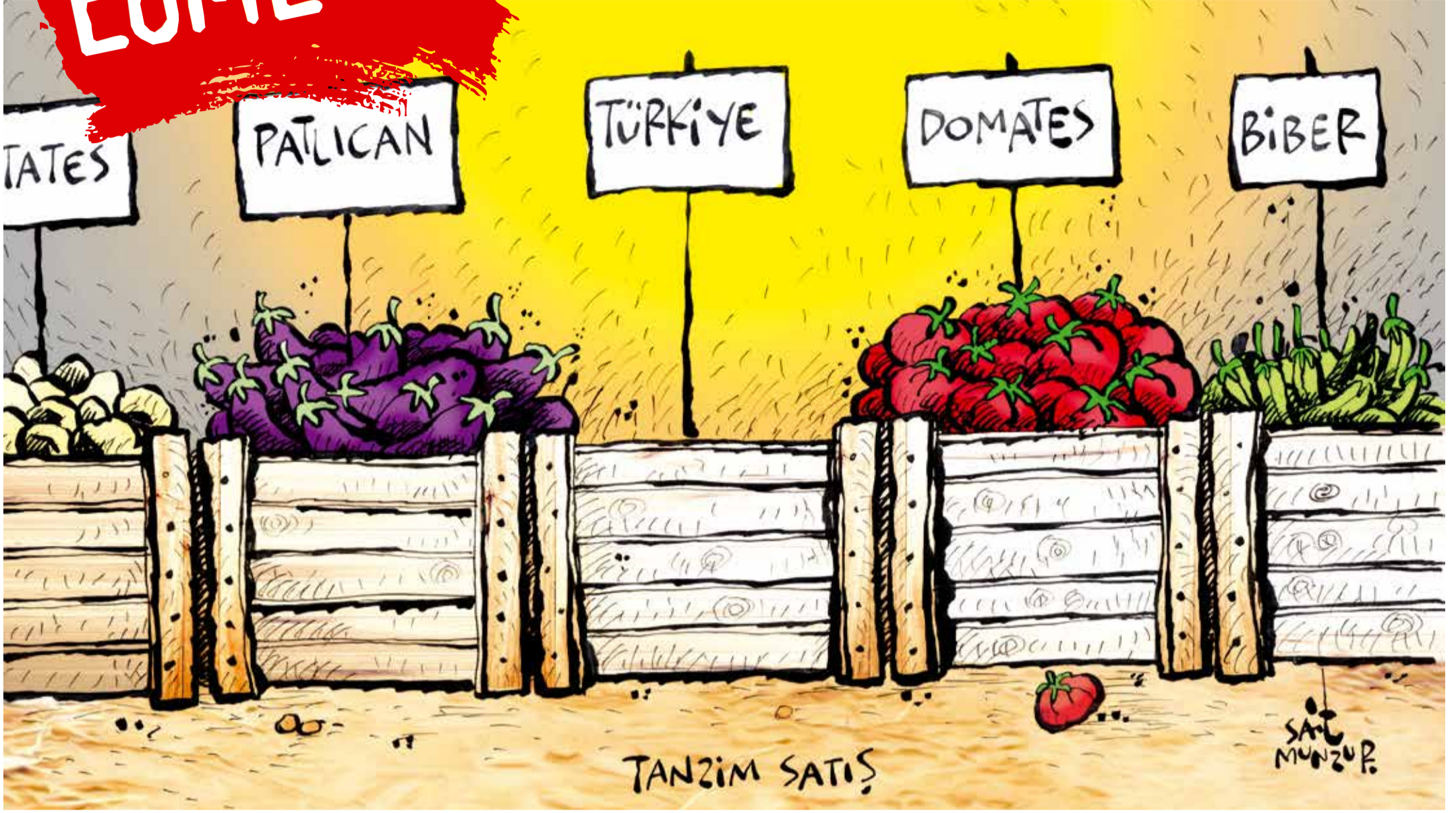

BOYUN EĞME

Flormar işçisi tarih yazdı... Ama tarih geleceğe ne devrolduğunu yazar...

Flormar direnişi, direnen işçilerin haklarını aldıkları ama işlerine geri dönemedikleri bir anlaşmayla sonlandırıldı. Flormar, kazandıkları ve kazanamadıkları kadar emekçilerin hafızasına, aklına ve duygu dünyasına bıraktıkları ile de tarihi bir direniş oldu. Şimdi hepimize düşen, bu deneyimin sınıfın örgütlü politik birikiminde kayıpsız yer almasını sağlamak. • Sf4

HAFTALIK SİYASİ GAZETE ■ 15 MART 2019 CUMA ■ 1 TL

İŞTE AKP'NİN 17 YILI

BELEDİYECİLİK YENİDEN TANIMLANDI: BETONLAŞTIRMA!

İstanbul'da iklim değişti. Çünkü artık yağın yağmur toprağa karışıp yayılmıyor. Betona vuruyor ve kısa sürede tekrar buharlaşıp yukarı çıkıyor! Orman alanlarının yağması yaşamı çirkinleştirdiği gibi halk sağlığını da tehdit ediyor. Sermaye iktidarları her zaman halka, emeğe ve doğaya düşman olmuştur ama böyle bir 17 yıl hiçbir yerde, hiçbir tarihte yaşanmadı.

İŞÇİ KATLIAMI

Türkiye "ölümlü iş kazalarında" 2016 yılında Avrupa sıralamasında birinci, Dünya sıralamasında üçüncü sıraya yerleşti. Çalışma koşullarının ağırlaştığı, sömürünün derinleştiği AKP iktidarı döneminde işçinin canı da değersizleşti. 2018'in ilk 11 ayında en az 1797 işçi patronların kâr hırsı yüzünden işi başında öldü.

HAYAT PAHALILIĞI GİZLENEMİYOR

Enflasyon hesaplarıyla, "enflasyonla mücadele" göz boyamalarıyla, çekilen söylevlerle gizlenemeyen gerçek bu: Hayat pahalılığı emekçi halkı ezip geçiyor. 17 yılda "Büyük Türkiye" yarattığını söyleyen AKP, sadece zenginleri büyüttü. Bir de yoksulluğu! Şimdi ölçülemeyen ama büyüyen bir başka şey var: Emekçi halkın düzenle hesaplaşması.

ÖZELLEŞTİRME: YAĞMA VE YIKIM

Özal'ın başladığı işi AKP bitirdi. Ülkenin en büyük ve en kârlı sanayi kuruluşu TÜPRAŞ'ın 2 yıllık kârına denk gelen bir bedelle satılması, 17 yıla sığdırılan yağmanın müjdecisiydi sadece. Devlet işletmeleri yok pahasına özelleştirilirken, pek çok işletme ve fabrika, arsasının üzerine AVM dikmek üzere satın alanlarca kapatıldı. Ereğli örneğinde olduğu

gibi, sanayi kenti iken hayalet kente dönüşen kentler oldu. Merinos örneğinde olduğu gibi, şehir içindeki arsaya göz dikenlere satışı "fabrika özelleştirmesi" diye yutturulan işletmeler oldu. Sadece yandaşlar kazanmadı. Koçlar, Sabancılar bu yağmadan aslan payını aldı. Bunun için AKP'nin arkasında durdular.

IMF'DEN KURTULDUYSAK NİYE BOĞAZIMIZA KADAR BORÇ İÇİNDEYİZ?

400 Milyar dolara dayanmış bir dış borç var. Kamunun üzerindeki borç yükü, yerli ve uluslararası sermayenin emekçi halk yararına yapılacak her türlü kamu yatırımını baskılaması için bir gerekçe olmaya devam ediyor. Yurttaşların durumu da ülkenin durumundan farklı değil: Kredi kartı ekstreleri, kredi borçları ile esir alınan emekçiler daha çok çalışmaya, baskıya daha fazla katlanmaya, ölüme razı ediliyor.

İŞSİZLİK GERÇEĞİNİ GİZLEMeye İSTATİSTİKLER DE YETMİYOR

İşsizlik hesaplama yöntemleriyle oynadılar. Tamamen kağıt üstünde yapılan değişikliklerle 2014 yılında bir baktık ki işsizlik bizim algıladığımız kadar değilmiş! Artık kimse yemiyor. Bu kadar çok işsiz olduğu, işsizlik tehdidinin çalışanlar için gündelik yaşamın parçası haline geldiği bir durumda, kimse sayılara bakıp "bak sadece yüzde 9'umuz işsizmiş" demiyor.

BU BAŞARIDA ASLAN PAYI MUHALEFETİN

AKP'nin 17 yıla büyük bir yıkımı, gericileşmeyi, geliştirilen bölgesel çatışmaları, ahlaki çöküntü ve yozlaşmaya eşlik eden bir toplumsal delirme halini sığdırmasını bir başarı olarak görenler varsa, söylemek zorundayız. Bu bir başarıysa, muhalefetin hakkını yemeyin. Bugün bir kısmı Avrupa'ya sığınmış, bir kısmı sesini kısmayı tercih etmiş, bir kısmı ise eski kahramanlarınca hapsedilmiş olan liberallerden, Kürt ve Türk sosyal demokratlarına, kötü faşistlerden "İYİ" partili faşistlere tüm bir düzen muhalefetine katkı ve destekleriyle başarılılar! Üstelik, düzen muhalefetine bunca hizmete ek olarak geleceğe dönük de bir vaadi var: Düzeni yıkmayacaklarına söz veriyorlar. AKP'nin adıyla anılacak olan gerici, Cumhuriyet düşmanı yapıyla ne kadar uyumlu çalışabileceklerini en önde gelen belediye başkanlarının ağzından ilan etmeyi de ihmal etmeden... • Sf3

- 23 Milyon kişi evinin ısınma ihtiyacını karşılayamıyor! • 39.2 Milyon kişi beklenmedik harcamaları karşılayamıyor!
- 60 Milyon kişi evinde eskiyen mobilyalarını değiştiremiyor! • 57 Milyon kişi bir haftalık tatili karşılayamıyor!

AKP'nin fabrika ayarları hiç değişmedi

17 yıllık iktidarlarının sonunda ülkede çok şey değişti. Türkiye'nin bu 17 yılda büyüdüğüne inanan çok. Oysa, büyüyen sermaye sınıfı oldu, ülkenin dışa bağımlılığı oldu, dış borçlar ve işsizlik oldu. Ülkeyi ateşe atan uluslararası maceraların karşılığı olarak pompalanan dolarlar, ekonomiyi geleceği olmayan, halka yarar sağlamayan, tersine ülkeyi bütün değerleri ve potansiyelleri ile yıkıma sürükleyen bir büyüme pompaladı. Bu büyümeden nasibini hiç alamamış olan emekçiler, şimdi bedelini ödeme tehdidi ile karşı karşıya. 17 yıl boyunca, eşitsizliği, adaletsizliği, yağmayı ve yoksulluğu yaşayan ülke, şimdi pimi çekilmiş bomba gibi bekliyor. 17 yıl boyunca gerici iktidarın arkasında durmuş olan zenginlerse, faturayı belki yine düzenin içinden bulacakları günah keçilerine kesecek ama ödemeyi emekçilerden isteyecek.

Erdoğan'ın eski "yol arkadaşlarının" yeni bir parti kurmaya hazırlandıkları söyleniyor. AKP'yi yıllarca desteklemiş olanların bir kısmı karşısına geçti. Kuruluşunda harcı olduğu tartışılmaz ABD ile gerilimler yaşıyor. Bunlara bakarak AKP'nin eski AKP olmadığını, fabrika ayarlarına dönmesi gerektiğini söyleyenler bile oldu. Oysa AKP'nin değişmeyen ayarı belli: Sermayeye hizmet, emperyalizme taşeronluk, yobazlığa hamilik.

BETONLAŞTIRMA!

AKP'nin ilk 15 yılına dağıtılan yeni yapı ruh-satları ve betonlaşma damga vurdu. 2 Milyar 250 Milyon metrekare alana beton döküldü. Betonlaşma öyle bir boyuta vardı ki, özellikle İstanbul gibi büyük kentlerde iklim değişti! Yağan yağmur artık toprağa karışıp yere ya-

yılmıyor. Betona vuruyor ve kısa sürede tekrar buharlaşıyor. Kentsel yağmanın haince bir unsuru olan orman alanlarının yağması halk sağlığını tehdit ediyor.

2002 yılında 1 Milyon 250 Bin metrekare alana yayıldığı düşünülen AVM'lerin 2017 yılında kapladıkları alan 11 Milyon metrekarenin üzerine çıktı.

BORÇLANMA!

IMF. Bu kısaltma on yıllar boyunca ülkemizin günlük dilinden çıkmadı. AKP iktidarının en büyük övünç kaynağı bu durumu değiştirmesi oldu. Artık IMF ile stand by anlaşmaları konuşulmuyor. "Türkiye IMF'den artık borç almıyor, borç veriyor."

İşin iç yüzü ise çok farklı. Türkiye'nin dış borçlanması sıfırlanmak bir yana sürekli hızlanarak artıyor. Hükümet gözbağcılığı borcun kapsamı üzerinden yapıyor: Geçmişte devletin üzerindeki dış borçlar önemli bir sorun ve risk kaynağıydı, şimdi özel sektörün

üzerinde devasa bir borç yükü var. Borcun özel sektöre ait olması, ülkenin bütününe ilgilendiriyor çünkü hem bu borç yükü devlet garantisi altına alınarak oluşturuluyor hem de "alacaklı" kapıya dayandığında "haczedeceği" varlıklar bu ülkeye ait.

Sayılar her türlü örtüyü atacak türden. 2002 sonunda devlet üzerindeki dış borç yükü 86 Milyar dolar olarak verilirken 2017 sonunda bu sayı 137 Milyar dolara ulaştı. Daha büyük bir tehdit ise özel sektörün dış borç miktarlarında görülüyor: 2002 yılında 130 Milyar dolar olan özel sektör dış borcu 2017 sonunda 316 Milyar dolara ulaştı.

BORÇLANDIRMA!

2002 yılında ortalama olarak bir vatandaş 100 liralık gelirinin 5 lirasını borcuna ayırı-

yordu. 2016 yılında bu miktar 57 liraya çıktı. 2002 yılında tüketicinin banka borçları 6.6 Milyar TL iken 2016 sonunda bu miktar 70 kat artarak 420 Milyar TL'ye ulaşmıştı.

İŞ BULMA!

İşsizlik sorununun AKP iktidarında nereye vardığını görmek için sayıları karşılaştırmanın, işsizlik sorununu tartmak için istatistiklere bakmanın zorlukları var.

Birincisi, işsizlik hesaplamalarında zaman içinde yapılan değişikliklerle ilgili. 2014 yılında TÜİK işsiz sayısını düşürdü! Daha önce işsiz tanımını "son 3 ay içinde iş arama girişiminde bulunmuş kişiler" olarak yapan TÜİK 2014'te bunu "son 4 hafta içinde iş arama girişiminde bulunmuş kişiler" olarak daralttı. Böylece örneğin 2014 yılında işsizlik oranı yüzde 8.8 olarak görüldü. Oysa sendikaların araştırma grupları aynı yıl işsizliğin yüzde 15 seviyesinde olduğunu düşünüyordu.

İkincisi, her iki tanımda da ortak olan bir nokta ile ilgili. İş aramayan, yani aslında bir

kısmi iş bulma umudunu da yitirmiş olanlar işsizlik hesaplamalarına katılmıyor.

Geniş tanımlı işsizlik olarak adlandırılan bir işsizlik tanımına göre 2018 yılına Türkiye yüzde 18,6 işsizlikle girdi. Kadınlarda bu oran yüzde 25 olduğu düşünülüyor.

SAYILAR SOĞUK İŞSİZLİK İNTİHARLARI SICAK

İşsizliğe sayılarla bakmanın bir yerden sonra anlamı kalmıyor. Uzun süren işsizlik sonrasında intihar eden işçiler, okulunu bitirdiği öğretmenliği yapmasına fırsat verilmediği için canına kıyan öğretmenler, aylarca işsiz kalıp bunaldıktan sonra bulunduğu kayıtsız, sigortasız inşaat işinde iskeleden düşüp ölen mühendisler.

17 yılın bilançosu sayılarla değil insan kaniyle çiziliyor.

ÖZELLEŞTİRME!

AKP iktidarı, kendisinden önce başlamış olan özelleştirme furcasını çok kısa sürede tamamına erdirdi. Ülkenin en büyük sanayi işletmesi olan TÜPRAŞ 3 yıllık kârına denk bir bedelle Koç Holding ve Shell'e satıldı. TEKEL, Telekom, Sümerbank, PETKİM, elektrik dağıtım altyapısı, Alüminyum Fabrikası, Ereğli Demir Çelik, SEKA... Bu uzun listenin sonunda toplam satış gelirlerinin 60 milyar dolar olduğu söyleniyor. Yağmanın bedelinin bunun en az iki katı olacağını söylemek abartmak olmaz.

Üstelik bu özelleştirmelerin sonucu verimlilik artışı filan değil, yıkım ve işsizlik oldu. Devlet bez üretmez, şeker üretmez, kibrit üretmez derken, devlet işletmeleri değil üretim tasfiye edildi. Özelleştirilen pek çok işyeri kapatıldı. SEKA, Merinos gibi örneklerde özelleştirmede asıl amacın, üretim tesisleri-

nin el değiştirmesi değil kent merkezlerindeki değerli arsaların yağmalanması olduğu görüldü. İşsizlik körüklendi, bazı sanayi merkezleri hayalet şehire dönüştü.

Özelleştirmelerin bir kısmınınsa yerli ve yabancı sermayeye pazar açmak amacını taşıdığı görüldü. Pazardaki rakiplerine satılan devlet işletmelerinin bir kısmı hızlıca kapatıldı. Ülke üretim gücünden kaybederken, bazı uluslararası tekeller Türkiye piyasasında da hakimiyetlerini ilan ettiler.

Son olarak gündemde olan Şeker Fabrikaları özelleştirmesinin Cargill'in iştahını doyurmak üzere, tasfiye amacı taşıdığı artık gizlenmiyor bile.

Özelleştirmeler, devlet işletmelerinin varlığından dolayı olarak fayda sağlayan üreticileri de yıkıma uğrattı. Şeker pancarı üreticileri, şeker fabrikası işçileriyle birlikte işsizliğin ve yoksulluğun pençesine düşmeye hazırlandı.

HAYAT PAHALILIĞI GİZLENEMİYOR

AKP Türkiye'sinde enflasyon hesapları tek bir işe yarıyor: Ücret artışları için oranları düşük tutmaya. Devletin hesaplama kurumunun enflasyon hesabının yanıltıcı olduğunu, sıradan bir emekçi ailesinin ihtiyaçlarını değerlendirerek hesaplandığında açıklanan oranların çok üzerine çıktığını herkes biliyor.

Ekonominin büyüdüğü söylenen bir dönemde ücretle geçinen emekçilerin sofrası küçüldü, kredi borçları arttı, kiralari yükseldi.

VE BAŞKA GERÇEKLER

Emekçi halkın yoksullaşması, daha çok çalışması, gelecek korkusuyla hayatının karması, kredi yükü altında ezilmesi, patronların aşağılamalarına, hakaret ve zorbalıklarına gelecek korkusuyla katlanmaya zorlanması dışında, 17 yılın resmini çizerken unutulmaması gereken ama artık anlatılmaya bile ihtiyaç duymayan gerçekleri ise sadece analım.

Çocuk tecavüzleri ve cinayetleri, kadın cinayetleri, tarikat skandalları, polis şiddeti, mezhepçi ve ırkçı saldırılar, hukukla ilişkisi kalmamış yargı uygulamaları, tıp fakültelerine

kadar sokulmuş hurafeler, düz dünyacılar, bilim düşmanları.

Savaş çıgırtkanları, uluslararası islamcı terör örgütlenmesinin mahallelere kadar yayılan ağ, komşularla sıfır sorun derken geniş bir coğrafyada halkların nefretini kazanmış bir ülke olmanın utancı...

En önemlisi: Bütün bu gerçeklerin artık basit bir iktidar değişikliği ile ortadan kaldırılamayacak şekilde yapılaşmış olması.

17 yılın hikayesi, tarihin bir çağırısı olarak da görülebilir: Devrim çağırısı.

İŞÇİ CİNAYETLERİNDE REKOR ÜSTÜNE REKOR

Türkiye "ölümlü iş kazalarında" 2016 yılında Avrupa sıralamasında Birinci, Dünya sıralamasında Üçüncü sıraya yerleşti. Çalışma koşullarının ağırlaştığı, sömürünün derinleştiği AKP iktidarı döneminde işçinin canı da değersizleşti.

2018'in ilk 11 ayında en az 1797 işçi patronların kâr hırsı yüzünden iş başında öldü.

Oluşturulan iş güvenliği mevzuatları, bu alanda devletin sorumluluğu üzerinden atıp, yeni kâr kapıları açmasından başka bir anlamı olmayan özel iş güvenliği şirketleri sadece işçi ölümlerinin artmasına yaradı.

İÜ Eczacılık Fakültesi önünde okuldan toplu çıkış yapmakta olan solcu öğrenciler bombalı ve silahlı saldırıya uğradı. 7 öğrencinin öldüğü saldırıya ilişkin istihbaratın önceden İstanbul Emniyeti'ne ulaştığı, bombayı Abdullah Çatlı'nın temin ettiği gibi bilgiler daha sonra ortaya çıktı. Olayın faili Zülküf İso, ölenlerin cenaze törenine de katılmış, ablasına teslim olacağını söylemişti. Olayla ilgili tek ceza, İso'tu itiraf etmeden öldüren Latif Aktı adlı faşiste İso cinayeti nedeniyle verildi. (16 Mart 1978)

BOYUN
EGME

HER DESPOT İKTİDARIN ARKASINDA KOLTUK DEĞNEĞİ BİR MUHALEFET VARDIR

Baykal'dan Kılıçdaroğlu'na hep destek, tam destek

CHP'nin, AKP'ye arka çıkarak ya da önünü açarak "parlamentar demokrasiyi" her kurtuluşunda ülke biraz daha saltanat rejimine yaklaştı, AKP rejimin bekası için iktidarda olmasına razı olunan bir parti olmanın ötesine geçti, bekanın rejimi haline geldi.

CHP'nin AKP ile rekabetinin sahte olduğunu söylemek mümkün değil elbette. Sadece tabandan gelen basınç nedeniyle değil, AKP'nin yıkıma uğrattığı 1923 Cumhuriyeti'nin asıl mirasçısı olarak misyon sahibi olması nedeniyle de gerici iktidarın karşısına çıktı CHP. Bir komplonun parçası da değildi ama kapitalist düzene ve sermaye sınıfına bağlılığı Cumhuriyetçiliğine üstün geldi. Bir rejim krizine giderek düzenin krizine dönüşebilecek sorunların çözümünde "yapıcı" davranarak AKP'nin önünü hep açık tuttu.

BAYKAL'DAN GEÇEN YOL

2002 Kasım seçimlerinden iktidar partisi olarak çıktı. Ama genel başkanının üzerinde siyasi yasak vardır. AKP, ilk iş Erdoğan'ın siyasi yasağını kaldıran anayasa değişikliğini meclisten çıkardı. Dönemin Cumhurbaşkanı Sezer'in veto ettiği değişiklik, CHP'nin verdiği destekle meclisten üçte iki çoğunlukla tekrar geçirildi ve Erdoğan'ın yolu açıldı.

Erdoğan, Jet Fadıl'ın iptal edilen milletvekilliği ile boşalan Siirt'ten milletvekili seçildi. Siirt, aynı zamanda Erdoğan'ın mahkumiyetine neden olan "minareler süngümüz, kubbeler miğfer" konuşmasını yaptığı ildi! Şüphesiz Baykal'ın asıl derdi, rejimi yeni bir krizden kurtarmaktı ama "parlamentar demokrasi" krizden kurtulduca Cumhuriyet'in yıkılışı hızlandı.

UMUDUMUZ KILIÇDAROĞLU!

Baykal ahlaksız bir ahlak operasyonu ile devrildi. CHP'nin başına Kılıçdaroğlu geçti. "Yeni CHP"nin işareti yeni bir umut olarak pazarlandı. AKP'nin koltuk değneği ve can simidi olma görevi-

ni icra ederken Baykal'ı aramadı.

2016'daki darbe girişiminin ardından "parlamentar demokrasinin" kurtarıcısı olarak yine CHP sahnedeydi. "Yenikapı ruhu" Kılıçdaroğlu'nun icadı oldu. Yenikapı'da yapılan "Demokrasi ve Şehitler Mitingi"ne katılma kararı hakkında açıklama CHP Sözcüsü Selin Sayek Böke'den geldi: Darbe gecesi hangi gerekçeyle Meclis'te olduysak, Pazar günü de o gerekçeyle parti olarak Yenikapı'da olacaktık. Sayın Genel Başkanımız Kemal Kılıçdaroğlu da Yenikapı'daki mitingde olacaktır. Bu kararımı da sayın Başbakan'a kendisi telefonla iletcektir.

Erdoğan, Yenikapı'da topu yumuşatıp göğsüne aldı ve bir kez daha golü CHP'nin güya bekçiliğini yaptığı cumhuriyet yedi.

DOKUNULMAZLIK SARAY'A

AKP'nin meclisin tasfiyesi için kullandığı HDP'li vekillerin dokunulmazlıklarının kaldırılması adımı da CHP sahne aldı. CHP'li-lerin kullandığı oyun matematiksel bir değeri yoktu ama politik anlamı büyüktü.

Kılıçdaroğlu'nun ihlaline hiç izin vermediği dokunulmazlık yine beka meselesi ile ilgiliydi. Erdoğan'ın kendisi için söylediği "Kuzu kuzu saraya geldi" sözlerine "Ben Türkiye için oraya gittim, Erdoğan için değil. Darbelere karşı olduğum için oraya gittim. Erdoğan kendisi için gittiğimi düşünüyorsa yanılıyor. Orada bana ikram edilen pastayı bile yemedim haram diye" diyerek yanıt verdi.

SINIR ÖTESİ OPERASYONLARA DESTEK

CHP Genel Başkanı Kılıçdaroğlu, Türkiye'nin 'Fırat'ın doğusuna' yapmayı planladığı olası bir operasyon için "Türkiye terör unsurlarının yuvalanmaması için çaba göstermeli. Sınır ötesi operasyon gerekiyor bunu da yapacaktır" derken, AKP'nin emperyalist pazarlıklarla uyumlu yayılmacı politikalarını da "milli menfaat" olarak tescil etti. Hollanda ile yaşanan diplomatik krizde de aynı mantıkla topu hükümetin önüne atıverdi. Kılıçdaroğlu, "Hollanda ile ilişkileri askıya alın. Her türlü desteği vereceğiz" dedi.

Yetmeyen liberal desteği

2010 referandumunda yürütülen "Yetmez Ama Evet" kampanyasının liberallerin AKP'ye yol verme hikayelerinde sembolik bir yeri var aslında. Daha 1990'lı yıllarda 2. Cumhuriyet tartışmalarıyla, türban eylemleriyle, tarikat ve cemaatleri meşrulaştırmaya dönük Kemalist baskı suçlamalarıyla başlayan destek, AKP'ye kolay tüketemeyeceği bir "demokrasi" yakıtı sundu. Açıkça yargıyı iktidara bağlayan, cemaatin yargıda ve orduda sürdürdüğü operasyonlara seviye atlatan 2010 Anayasa Değişikliği'ne verilen destek bu yolda "inanılmaz zor" bir fütursuzluk olsa da beklenmedik bir adım değildi. Liberal hayatın akışına fazlasıyla uygundu.

Faşistlerin AKP'ye desteği yeni değil

MHP'nin, uzun süre "sert muhalefet" ettikten sonra AKP'ye biat ettiği görüşünün yaygın olması, Devlet Bahçeli'nin geçmişteki sert çıkışlarından çok ülke siyasetindeki hafızasızlıktan kaynaklanıyor.

MHP, daha AKP iktidar adayırken, 2 Kasım seçimlerinden önce rolünü oynamaya başladı. Bugün İYİP'te hatta CHP'de rol alan tanınmış faşistlerin de o günlerde içinde olduğu parti, AKP'yi uzun yolculuğunda hiç yalnız bırakmadı. Birkaç hatırlatma...

PROJEYE START: BAHÇELİ'NİN ERKEN SEÇİM ÇAĞRISI

AKP'nin kuruluşundan kısa bir süre sonra uzun sürecek bir iktidar dönemine girmesi, bu partinin "iyi hazırlanmış bir proje" olarak doğduğuna bağlanabilir.

Bülent Ecevit'in başbakanlığındaki 57. hükümeti devirecek ve AKP'yi iktidar yapacak olan süreci başlatan adım Devlet Bahçeli tarafından atıldı. Bahçeli, 7 Temmuz 2002'de durup dururken erken seçime gidilmesi gerektiğini açıkladı. Bu açıklamayla başlayan seçim döneminin ardından 3 Kasım 2002'de yapılan erken seçim AKP'nin zaferiyle sonuçlandı. Bahçeli'nin partisi baraj altında kaldı.

VE GÜL KÖŞK'E ÇIKAR

AKP iktidarı önemli krizlerinden birini "Anayasa Mahkemesi'nin 367 Kararı" ile yaşadı ve yine Devlet Bahçeli'nin desteğiyle kurtarıldı. O dönemde Abdullah Gül'ün cumhurbaşkanı seçilebilmesi için toplantı yeter sayısı olan 367'nin sağlanması gerekiyordu. Bahçeli Genel Kurul'daki oylamaya katılacaklarını açıklayınca AKP ve MHP'lilerin toplam sayısı 440'ı aştı ve Gül Köşk'e çıktı. Gül'ün köşke çıkışı AKP ile ilgili meşruiyet tartışmalarını bastıracağı gibi AYM'nin de dahil olduğu önemli devlet kurumlarına yapılan atamalarla düzenin AKP sorununun çözülmesini sağladı.

Devlet Bahçeli'nin AKP'ye desteği 2007'de Abdullah Gül'ü köşke çıkarmakla sınırlı kalmadı. Aynı yıl başlatılan ve AKP'nin çözülmesi için devlet aygıtına yüklenirken kendi siyasal gücünü pekiştirmesini sağlayan Ergenekon davasına Bahçeli bu sözlerle destek verdi: Adil yargılamayı etkilemeyeelim, sonucunu görelim.

HAZİRAN 2015

2015'te yapılan 7 Haziran seçimlerinde AKP büyük oy kaybına uğradı. AKP'nin düşüşünü ima eden bu sonuç, düzen muhalefetinin uzlaşmaya açık olduğu ilanıyla etkisini kaybetmeye başlarken, MHP'nin devreye girişi yeni meclisin başkanını seçtiği noktada oldu. AKP'nin artık tek başına kazanması zor görünüyordu ve MHP sahne aldı. MHP'nin geçersiz oy kullanarak destek vermesiyle AKP'nin adayı İsmet Yılmaz meclis başkanı oldu. Düzen muhalefetinin psikolojik üstünlüğü yitirmeye başlaması da böyle oldu. Bunlar olurken "iyi faşist" Meral Akşener de ülküdaşlarının arasındaydı.

KILIÇDAROĞLU'NUN İŞÇİYE GÖSTERDİĞİ YOL

Maddi sıkıntılar çektiğini belirten bir kişi, 12 Ocak 2018 tarihinde, TBMM'ye 50 metre mesafede bulunan Meclis Hastanesi önünde kendisini ateşe verdi. Meclis polislerinin müdahalesiyle söndürülen kişi, hastaneye kaldırılıp tedavi altına alındığında CHP lideri Kemal Kılıçdaroğlu, bir kişinin kendisini maddi sıkıntıdan dolayı ateşe vermek istemesinin sorumlusunun Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan olduğunu söyledi ama kendini yakmak isteyen vatandaşa tavsiyesi ilginçti: Meclis yerine sarayın önünde kendini yak.

Cumhuriyet bitti çözüm süreci bitmedi

AKP'ye uzun iktidar döneminde soluk veren önemli bir faktör, zaman zaman ayağına dolansa da ünlü "çözüm süreci" oldu. "HDP AKP'yle anlaştı" ya da "HDP aslında AKP'yi destekliyor" cümleleri hiç dillerden düşmedi. Ve doğal olarak, sıklıkla yanlışlandı. AKP, HDP'yle bir türlü anlaşamadı!

2010 ANAYASA DEĞİŞİKLİĞİ SÜRECİ

Öte yandan, hiçbir zaman tam olarak yapılamayan anlaşmanın değil ama pazarlıkların AKP'yi kritik dönemeçlerden nasıl geçirdiğini görmek zorundayız.

12 Eylül 2010'da yapılan Anayasa referandumunu boykot eden

HDP, neredeyse bir yıla yayılan "yeni anayasa" tartışmalarında kritik bir rol oynadı. Komünistlerin "AKP'nin elinde tuttuğu bir meclise anayasa yapma meşruiyeti tanınmaz" görüşünü savunduğu dönemde CHP bu meşruiyeti bildik "parlamentar" hassasiyetlerle tanıırken, HDP çözüm sürecinin bir parçası olarak pazarlıkları bir tutumla tartışmalara katıldı.

Boycot kararı öncesinde sıklıkla "çözüm ve Kürt haklarının taleplerini" içeren bir anayasa değişikliğine evet demeye hazır olduklarını ilan eden HDP, boykot gerekçesini de bütünüyle bu taleplerin karşılanmamasına daralttı. Özellikle Kürt illerinde etkili olan boykot, HDP'nin güç gösterisine ve AKP'nin elde ettiği yüzde 58'lik orana yaradı.

DOLMABAĞÇE MUTABAKATI

Erdoğan'ın despotik iktidarı bir iç ve dış gerginlikler yumağı altında sürmekteyken, Türkiye 2015 Haziran seçimlerine hazırlanıyordu. HDP'nin sol muhalefeti de kendine yedekleyerek "Türkiyelileşme" imajı ile girdiği seçimlerin 4 ay öncesinde yaşanan ilginç gelişme ise "Dolmabahçe Mutabakatı" olarak tarihe geçti. Dolmabahçe Sarayı'nda AKP ve HDP yöneticileri çözüm süreci ile ilgili olarak bir araya geldi ve 10 maddelik bir mutabakat metni çıkardı. Görüşmenin ardından HDP, PKK'yi kongreye çağırdı.

Sağlanan mutabakatın ömrü kısa oldu. Erdoğan'dan veto yiyen "süreç" bir kez daha akamete uğradı.

Öte yandan tarih olduğunu ya da unutulduğunu söylemek pek mümkün değil. Dolmabahçe'deki görüşmenin yıldönümünde bir açıklama yapan HDP Eş Genel Başkanı Pervin Buldan "Dolmabahçe Mutabakatı bugün yaşanan tüm bu yıkım ve gasp sürecinin panzehridir" görüşünü dile getirdi.

PATRONLARIN ENSESİNDEYİZ

FLORMAR DİRENİŞİ SONA ERDİ

Flormar işçilerinin kararlı direnişi, varılan anlaşma sonucu 297. gününde sona erdirildi.

Bir süre önce patron tarafından direnişin bitirilmesi için yapılan teklif, 7 Mart günü sendika ve Flormar işçilerinin yaptığı toplantıda karara bağlandı. İşverenin son teklifi Petrol-İş Sendikası ve Flormar işçileri tarafından kabul edildi. 6 Mart akşamı patronlardan Petrol-İş Sendikası'na gelmiş olan teklif Flormar işçileri ile paylaşıldı. Sürecin bundan sonra nasıl işleyebileceğine dair tartışmalar gerçekleştirildi.

Uzun süren toplantı sonucunda patronun sunduğu koşullar işçilerin çoğunluğu tarafından kabul edildi. Buna göre işçiler, kıdem ve ihbar tazminatı, 4+12 maaş bekleme ücreti ve sendikal tazminat alacak. 25/2 maddesinden çıkartılanlar başta olmak üzere çıkarılma maddeleri 18. madde olarak değiştirilecek ve

çalışmadıkları 10 ay boyunca işsizlik maaşı alabilecekler.

PETROL-İŞ VE FLORMAR İŞÇİLERİ DAYANIŞMA GÖSTERENLERE TEŞEKKÜR ETTİ

Petrol-İş Sendikası, direnişin sonlandırılması ile ilgili olarak 8 Mart günü bir açıklama yayımlayarak direniş boyunca dayanışma gösteren ve destek sunanlara teşekkür etti. Sendikanın teşekkür mesajı şu cümleyle bitiyor: Ülkemizin onurlu işçileri, kadınları, gençleri, gazetecileri, sanatçı ve aydınları, Flormar işçilerinin mücadelesine güç vererek, hep birlikte umudu büyümüş, ülkemizin vicdanı olmuşlardır

TKP AÇIKLAMA YAPTI

Flormar işçisi tarih yazdı...

Ama tarih geleceğe ne devrolduğunu yazar...

On ay süren Flormar direnişi sona erdi. Sendikaya üye oldukları için işten çıkartılan işçiler bir dizi haklarını aldılar, ancak işlerine geri dönemeler.

Flormar direnişi Türkiye işçi sınıfının mücadelesine hiç kuşkusuz damga vurdu. Flormar işçilerinin, sadaka kültürü dayatılan emekçilerin, eve kapatılmak istenen kadınların, örgütsüzleştirilmeye çalışılan bütün bir halkın gözbebeği haline gelmesi rastlantı değildir.

Türkiye Komünist Partisi ilk günden başlayarak direnişin yanı başında, safalarında, içinde yer aldı. İşçilerin birliğinin sağlanması, ihtiyaçlarının karşılanması, kamuoyu oluşturulması için yükselen dayanışma çalışmalarının en önemli unsurlarından birinin TKP olduğu bilinmektedir. Bu nedenle bizim de Flormar direnişi hakkında "içeriden" söyleyeceğimiz sözler var.

Direniş yalnızca Flormar patronuna karşı değil, Gebze sanayi bölgelerinden başlayarak bütün bir patronlar düzenine karşı yürütüldü. Flormar patronunun, ürün kalitesini, itibarını kaybetme pahasına, ödün vermeye aylarca yanaşmamasını da açıklayan budur. İşçilerin zaferi, düzen için "kötü örnek" anlamına gelirdi.

İşçilerin zaferi ise bütün halk için muazzam bir örnek oluşturacaktı. Bu bütünlüklü cephenin karşısında Flormar işçileri ellerinden gelenin fazlasını yaptılar. Ancak yapılması gereken, karşı taraf kadar örgütlü olabilmektir. Patron, kendi "sınıf kardeşleriyle", polisle, medyayla kol kola davranırken, Flormar'da direniş fabrikanın içine taşınmadı, diğer sendikalar Petrol-İş ile dayanışmaya uzak durdu, direniş görmezden gelinmeye çalışıldı.

Hepsinden daha önemlisi şudur: İşçiler en basit ve açık hakları için bile mücadele ederken politik örgütlenmeye, politik mücadeleye girmek zorunda-

dır. Çünkü karşı taraf politik olarak da örgütlüdür.

Flormar'da, çoğu sendikayla yeni tanışan, çok büyük çoğunluğu politik bir örgütlenmenin uzağında olan emekçiler ellerinden gelenin fazlasını yaptılar. Sonuçta bir dizi haklarını elde etmiş olsalar bile, 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Gününü işten çıkartılmayı kabul ederek, buruklukla kutlamak zorunda kaldılar.

Türkiye Komünist Partisi direnişin başından itibaren, işçilerin siyasal alanda örgütlenmelerinde büyük bir güç oluşturacaklarını, ama siyasal mücadeleye girmeyen işçilerin ekmeğe kavgasında bile kazanabileceklerinin sınırlı olacağını dile getirdi. Flormar direnişinin en büyük dersi bu olmalıdır. İşçi sınıfının esas ihtiyacı siyasete girmek, siyasal örgütlenmeye adım atmaktır.

Bir direniş biter; onun deneyimiyle sınıf mücadelesi sürer gider. Flormar direnişi sınıfımızın büyük mücadelesine hangi eksikliğin giderilmesi gerektiğine ilişkin bir not düşmüştür.

Türkiye Komünist Partisi, sendikaların ve işçilerin, çoğunlukla aldıkları karar doğrultusunda direnişin sonlandırılmasını saygıyla karşılamakta ve tarihe düşen notun takipçisi olacağını ilan etmektedir.

İşçi kardeşler, TKP sizleri Parti saflarına çağırıyor. Flormar direnişinin sesi başka işyerlerinde, hak arayışlarında, miting meydanlarında, siyasal kavgaya giren işçilerin bilincinde yankılanmalıdır.

Flormar değil, direniş güzelleştirir! Direnişle güzelleşenlerin yeri partileridir. Geleceğe aktarılacak olan "işçi sınıfımızın politik örgütlenmesinde sıçrama" olmalıdır.

Türkiye Komünist Partisi
8 Mart 2019

DOĞA KOLEJLERİ'NDE DEĞİŞEN BİR ŞEY YOK: MAAŞLAR YİNE GECİKİYOR!

Geçen yıl Kasım ayında, öğretmen maaşları ve kıdem tazminatları ödenmediği için gündeme gelen Doğa Koleji'nde maaşların ödenmesi yine gecikiyor.

Patronların Ensesindeyiz Ağı'na (PE) gönderilen mesajlar, Doğa Koleji'nde öğretmenlerin huzursuzluğunu anlatıyor.

Yönetim tarafından öğretmenlere dün gönderilen bir mesajla, "maaşların yarısının yatacağı, ancak diğer yarısının da, 10 gün sonra hesaplara geçileceği" bilgisi verilmiş. Bazı yöneticilerin, verilen tepkiler karşısında kayıtsız kaldığı ve başka okullardaki olumsuz koşulları örnek gösterdikleri de öğretmenlerin ilettiği bilgiler arasında.

Bazı şubelerde, maaşların yarım yatırılmasına ilişkin herhangi bir açıklama bile yapılmadı. Öğretmenler, yönetimin bu tavrına da tepki gösterdiler.

PE'ye gönderilen bir mesajda, öğretmenlerle yapılan sözleşmeye göre, maaşların her ayın 5 ilâ 10'uncu günleri arasında ödenmesi gerektiği belirtilerek, bu maddeye hiçbir zaman uyulmadığına dikkat çekiliyor.

MEPHİSTO DİRENİŞÇİLERİ KAPI ÖNÜ NÖBETLERİNİ SONLANDIRDI

Direnişin 38'inci gününde mağaza önünde nöbetlerini sonlandırdıklarını Twitter'dan yaptıkları bir açıklama ile duyuran Mephisto işçileri, haklarını aramaya devam edeceklerini, daha iyi çalışma koşulları ve örgütlenme hakkı için bütün Mephisto şubelerinde örgütlenmeye devam edeceklerini ilan etti.

Direnişin 38'inci gününde mağaza önünde nöbetlerini sonlandıran Mephisto işçileri, yayınladıkları bildiriye patronlarla aynı gemide olmadıklarını vurguladılar.

"Emekçilerin birlikte hareket etmesi, her patronun olduğu gibi Mephisto patronunu da korkulu rüyası hâline gelmiş ve bugüne kadar ekmeğini yediği "demokrat patron" maskesinin düşmesi pahasına örgütlülüğümüzü kırmak için elinden gelen her yolu denemiştir. Bu bize bir şeyi bir daha göstermiştir ki patronun sağcısı solcusu, kültür-lüsü sahili iyisi kötüsü olmaz. Patronlar patrondur ve işçiler ne onlarla aynı aileden ne de onlarla aynı gemidedir."

MANİSA DÖKTAŞ'TA İŞTEN ÇIKARMALAR SÜRÜYOR

2018 yılında Giriş Grubu tarafından satın alınan Döktaş Dökümcülük'ün Manisa Organize Sanayi Bölgesi'nde bulunan ana fabrikasında işten çıkarmalar devam ediyor. Geçtiğimiz Ekim ayında işverenin fabrikada yetkili sendika olan Türk Metal'in yerine, kendi kurduğu işyeri sendikası Tek Metal'i getirme girişimine karşı işçiler iş bırakma eylemi gerçekleştirmişti. İşverenin sonuçsuz kalan girişiminin ardından fabrika yönetimi çeşitli bahanelerle işçi çıkarmaya devam ediyor.

Patronların Ensesindeyiz Ağı'na ulaşan işçiler, yaşadıkları sürece dair açıklamalarda bulundu. Döküm sektöründe sinir sıkışması probleminin yaygın bir meslek hastalığı olduğunu belirten işçiler, bu hastalık nedeniyle birçok arkadaşlarının ameliyat olduğunu ve iş göre-

mez hale geldiğini ifade ettiler. Son dönemde, bu ameliyatlara nedeniyle alınan raporların ve istirahatlerin işten çıkarmalar için bahane edildiğini ve birçok işçinin işlerine peyderpey son verildiğini dile getirdiler. İşveren tarafından iş akitleri, İş Kanunu'nun 25/II-h maddesi gerekçe gösterilerek fesh edilen işçilerin ihbar ve kıdem tazminatı hakları da gasp ediliyor.

Geçtiğimiz Aralık ayında Orhangazi fabrikasında gerçekleşen iş cinayetiyle gündeme gelen Döktaş, işçi düşmanlığında hız kesmiyor. Bu işten çıkarmaların ve hak gasplarının şiddetini artırarak süreceğinin ve patronun esas amacının kendi sendikasını işyerine getirmek olduğunu altını çizen işçiler, gasp edilen haklarını geri almak için birleşmeye ve örgütlenmeye çağırıyor.

UKALİFE'TA MAAŞLAR ÖDENMİYOR

Patronların Ensesindeyiz İhbar hattına ulaşan bilgilere göre yeme-içme sektöründe faaliyet gösteren ve bünyesinde çeşitli restoranlar bulunduran UKALİFE işyerinde çalışanların maaşları, kıdem ve ihbar tazminatları ile fazla çalışma ücretleri ödenmiyor.

Patronların Ensesindeyiz Ağı ile iletişime geçen işçilerin anlattıkları çarpıcı. İşçilerin maaşları ödenmiyor. Fazla mesai ücreti yatırılmıyor veya elden veriliyor. Ayrıca UKALİFE fazla mesaisi, resmi izin günü ücretlerini ödemediği gibi, zorunlu bireysel emeklilik primlerini de personelden kesmesine rağmen sisteme yatırmıyor.

İhbar hattımıza ulaşan bir çalışan, işçilerin maaşları yatırılmazken UKALİFE sahibi Uğur Karabayır'ın ailesi ile birlikte lüks hayata devam ettiğini söyledi.

PE ihbar hattına ulaşan bir başka çalışan ise işe başladığı günden itibaren Uğur Karabayır'ın sistematik hale gelen aşağılamalarına katlanmak zorunda kaldığını anlattı.

UKALİFE işyerinde çalışan üçüncü bir işçi ise Uğur Karabayır'ın şirket bünyesindeki bir çok çalışana mağdur ettiğini söyleyerek işçilerin son maaşlarının, hak edilen ihbar ve kıdem tazminatlarının verilmemesiyle dile getirdi.

HABER YOLLA
iletisim@patronlarinensesindeyiz.org

BİLGİ VER
www.patronlarinensesindeyiz.org

YARDIM İSTE
+90 (541) 940 05 14

ÖRGÜTLEN...